

Intervju med Sture Sundén 20180201 Eva Hult och Eva BT. Vi sitter i skeppsregistret utanför biblioteket på Sjöhistoriska museet.

S: I alla fall så om man ser tillbaka på 50-talet så var det ju, då ritade ju min pappa ett antal båtar som byggdes i trä och många av dem byggdes på Nötesunds båtvarv, Sundsandsviks båtvarv som det hette på den tiden. Och det var ju typer som liknade litegrann en Folkbåt, de kunde vara plattgattade men det var också med häck. Det var båtar som var kanske 8, 9 upp till 10 meter långa med ganska stora överbyggnader typ doghouse och rymliga då, lite breda cruisingbåtar helt enkelt och många av de där exporterades också till USA. Han hade nån agent där min pappa som han träffade, han var i Göteborg också och hälsa på och åkte och tittade å de där byggena och det var en hel del båtar där som byggdes i trä. Det var ju före IF-båten kom ut fram till 65-66. Men sen då 66 alltså redan 64, 65 så hade han, jag kommer så väl ihåg han pratade om det där att det är plast som gäller nu. Man skulle ju göra den där folkbåten i plast. Det pratade han om ett par år och så gjorde han ju ritningarna på if-båten så småningom, så han hade ju färdiga ritningar på if-båten.

EBT: När var det då?

S: 66, nån gång på vintern 66 då hade han färdiga ritningar å den. Då hade han tänkt färdigt liksom, så här ska det se ut va. Och då åkte han ner till, då kontaktade han Folke Särnmark på Marieholms bruk och åkte dit och presenterade det här förslaget på en färdig båt, en färdig lösning.

EBT: Men först hade han varit på andra varv, eller hur?

S: Ja det hade han, det är riktigt. Han hade varit på Monark och han hade kontaktat ett varv i Trelleborg, båtindustrier kan vi säga. Men de nappade ju inte då men till slut så kontaktade han ju då Marieholms bruk som han visste gjorde plastbåtar. Och det var ju mest mindre öppna båtar.

EBT: Ja, vi har en sån.

S: Så var det en liten segelbåt också som hette Seacat som Pelle Pettersson hade ritat påstod de. Det stämmer nog?

EBT: Jag kan nog tänka mig det.

S: Jo, Folke Särnmark nappade ju på det här och tänkte att det var ju alldeles utmärkt. Det var precis vad de behövde de hade ingen, de hade ingen riktigt bra båt som sålde ordentligt, det var liksom, det var ju nån brytningsperiod också för de, Marieholms bruk de hade ett pressgjuteri också och det där gick liksom, det gick sämre och sämre för varje år. Det blev ju mer och mer plast på den här tiden så pressgjutning det var ju på utgående. Men de kände ju att de behövde nån storsäljare på båtsidan då och då kom ju det här i precis rätt ögonblick då. De skrev kontrakt, Folke Särnmark och pappa och pluggen byggdes på Sundsandsviks båtvarv på Orust som pappa kände väl och skickades ner till Marieholm för att gutas av, vilket i och för sig var ett misstag då för att den svällde och sprack och hade sig, det var ju trä. Men de fick till det till slut i varje fall så att de byggde ju en båt då var färdig till februari 67 och den var vi ute och seglade med då 4 februari. Den 5 februari fyllde min mamma 50 år förresten.

EBT: Samma år då?

S: Dan efter, den 5:e fyllde hon 50 år.

EBT: Det är ju härliga bilder de där, där ni seglar bland snötäckta klippor.

S: Ja, snöiga berg i bakgrunden.

EH: Vem tog fotot?

S: Det gjorde TV filmade ju. Det var ju TV-aktuellt. Det var en fotograf från TV som var där. Och det var även några proffsfotografer med som tog stillbilder, Werner Goldbach till exempel, från Göteborgsposten.

EH: Det var en stor händelse det här då?

S: Ja, det var det, det var en stor händelse. Det var ju till och med en stor nyhet på Aktuellt samma kväll. Folkbåten i plast är här! Otroligt va?

EBT: Vad fanns, alltså Fingal brukar man ju säga var den första segelbåten i plast, lite större, modern men vad fanns det annars?

S: Vegan fanns ju innan.

EBT: Det måste ju ha varit precis i samma veva?

S: Ganska så i samma veva. Det var något tidigare tror jag.

EBT: Men den är u inte så vacker.

S: Det var ju mera en cruisingbåt det var ju rymligt, var det ju fokus på va.

EBT: Bekvämt, ja.

S: Han var i Marstrand förresten Per Brohäll med prototypen till Vegan en gång. Nåt år innan 65 kan det ha varit. Jag träffade honom faktiskt, pappa snackade med honom, han kände ju honom. De tittade på den där båten. Det var en träbåt som skulle bli Vega.

EBT: Jo, vi har blivit erbjudna den faktiskt men vi har en Vega i samlingarna och då kan vi inte samla in pluggen också, det går inte. Sen vet jag inte vad som har hänt med den, jag tror att den låg nere i Skåne nånstans.

EH: Sen hade ni ju den här båten några år då. Kan du inte berätta om hur ni använde den?

S: Jodå, den här första båten som vi provseglade i februari, den var ju helt tom inuti. Det fanns ju ingenting, det var bara ett skal. Och det låg lite blyvikter som skulle ersätta inredningen då och det som skulle finnas i båten va så den skickades ju ner till Marieholm igen då och byggdes färdig och det första året så satsade de på att göra 25 båtar kommer jag ihåg. Och det var ingen förlucka på dem, de såg ut som den som museet har nu. De var helt utan förlucka och så var det öppen planlösning på inredningen. Men så småningom så visade det sig det att det skulle nog vara en lucka i alla fall va så man gjorde en lucka på de följande båtarna, efter 68.

EBT: Alltså när man sen fick dit det här skottet då måste det ju ha varit bra klaustrofobiskt att ligga där inne i förpiken utan förlucka?

S: Jo precis, det var ju det som var anledningen till att man gjorde förlucka. Det måste finnas en utgång där.

EBT: Ja men den här har ju aldrig fått någon lucka, det är ju märkligt.

S: Ja men vi fick ju leverans på den där båten i alla fall när den var klar då och det var väl nån gång i maj eller vad det var och hade ju den i Göteborg. Vi låg i Långedrag. Och vi seglade ju med den, det

fanns ju inga andra båtar då så (IF-båtar) så vi var ju bara ute och tränade med båten då, hur den skulle fungera. Min pappa gjorde lite ändringar på segelplanet också, genuan den var först tänkt att vara på 20 kvm men den minskade han till 15 för det var mer lagom då och det var ju rätt gjort, den var ju alldeles för stor den där första genuan och sen så var det lite meck med master och sånt där, det skulle vara tunnare mast och sånt. Första säsongen så var det lite för grov mast, första året på de första 25 båtarna. Sen blev den lite klenare året efter. Det var bättre då för man kunde liksom böja den lite grann och trimma bättre.

EBT: Men den här som vi har, det måste ju vara originalmasten?

S: Jag vet inte vilken mast för jag har aldrig sett den.

EBT: Det är en sån där guldeloxerad...alltså det har jag förutsatt men det kan ju...?

S: Guldeloxerad var den, det vet jag men jag undrar om vi inte bytte mast efter nåt år för vi fick en lite klenare mast sen tror jag. Från början hade vi en med travarränna på. Det tror jag inte vi hade på slutet.

EBT: Jag ser den inte framför mig. Jag vet inte vad det är på den.

S: Vi använde i alla fall den där båten som en familjebåt då första året och det gick ju faktiskt så väl att vi fick ihop fem båtar till Marstrandsregattan det året så vi fick ju starta i egen klass då, på regattan. Och vi råkade ju vinna det där då (skratt). Sen så var det ju också såna här oneofthekindregattor att man ställde upp i för att visa att det var en bra båt jämfört med andra båtar va. Det var vi med på några stycken såna också. Men så småningom så, meningen var ju att vi skulle vara en entypsklass alltså if-båten och det blev det ju också så att det blev ju fler och fler båtar som byggdes och redan 68 vet jag, var vi i sandhamn och kappseglade på Sandhamnsregattan. Ja som egen klass ja, vi var väl en 8,9 båtar som var med där tror jag. Och 69 var ju det första SM:et, som i och för sig inte var sanktionerat. Det var ett klassmästerskap då i Limhamn. Då var det väl 20 båtar med, tror jag.9.52

EH: När var det förbundet startade?

S: Förbundet startade rätt tidigt, jag tror det startade till och med...det måste ha varit 68 nånting.

EH: Var du inblandad där nånting?

S: Min pappa var sekreterare i början vet jag och jobbade mycket med det där. Men jag var ju påhejare naturligtvis också i de delar jag kunde, jag gick ju i skolan då. Jag var ju inte liksom anställd hos min pappa men jag hjälpte ju till så gott jag kunde, även min brorsa. Vi kände ju många seglarkompisar så vi försökte ju övertyga folk att köpa såna där båtar. Det var ju roligt. Det blev ju fler och fler, 1971 blev det ju SM-status och klassen blev ju då erkänd utav seglarförbundet under namnet if-båten. De hetta ju från början internationella folkbåten. Det fick den inte heta...tyckte ju de att det skulle bli förväxlingar då med den vanliga folkbåten och sådär. Klassförbundet accepterade det att byta namn till if-båten, vilket betyder samma sak egentligen men så var det. SM:et där i Marstrand, det första som gick då 71, jag tror det var 35 båtar med. Och sen då under hela 70-talet så ökade det, jag tror det var som mest 77 i Sundsvall. Då var det 68 anmälda båtar.

EBT: Det finns väl ingen annan klass som har dragit ihop så många båtar på ett SM?

S: Jodå, det är det faktiskt, det finns. Express, SM i Express 1980 då var jag med. Då var det 82 båtar, det var på Mysingen på Utö.

EBT: Oj, det var ju synd att man inte bodde på Dalarö då.

S: Ja, det kryllade av Expresser där.

EH: Jag var ju med i Ljungskile härom året när det var SM där. Vi gjorde ju intervjuer där och jag var ju med precis hela tiden. Så det var ju kul och där träffade jag ju en del av de här äldre också, som har varit med ett tag. Och Marek förstås, Marek har Eva och jag intervjuat. Han kom hit så tillsammans så blir det här, det är många personer som har berättat liksom.

S: Justde, jag ritade ju en liten båt som heter MF-båten sen 2010. Den byggs i Lysekil. I Ljungskile 2012 så var det ju 5 eller 6 såna där med, samtidigt med folkbåtarna.

EBT: Är det den som påminner om en if?

S: Den ser ut som en folkbåt kan man säga.

EBT: Fast lite mindre.

S: Ja den är 6,80 lång.

EBT: Och en if är en meter till va?

S: Folkbåten är ju 7,65 då. Så den är ju, den har en egen hemsida för övrigt. mfboat.com.

EBT: Jag tror jag har sett den förut. Det har väl stått i båttidningar och sådär?

S: Den är ju väldigt lik en folkbåt när man ser den på lite håll så kan man ju tro att det är en folkbåt.

EBT: Den är som en fyra i storlek då?

S: Ja, den väger 1150 kilo. Så ser den ut, den är lite rakare i språnget än vad en folkbåt är men när man ser den på lite håll såhär så kan man tro att det är en folkbåt. Riggen är ju ganska identisk. Den har mer segelarea i förhållande till deplacementet ja. Den har ju 21 kvm och en folkbåt har ju 24. En folkbåt väger ju nästan 2 ton va. Den här väger bara 1125 kilo.

EBT: Finns det några i Stockholm?

S: Ja, det finns några stycken, det gör det. Men de flesta finns på Västkusten faktiskt. Runt Lysekil finns flera stycken, det finns 5-6 stycken där.

EBT: Vad roligt, är den övernattningsbar?

S: Det finns två kojplatser i den, titta på hemsidan så ser du.

EBT: Det ska jag göra.

EH: Hur länge hade ni då den här båten i familjen, den första.

S: Den första if-båten vi hade...1966 eller 67 var det ju. Hösten 66 sålde pappa våran folkbåt som vi hade byggt 1950 då och den vet jag inte riktigt var den tog vägen om jag ska vara ärlig.

EBT: Då hade ni den länge.

S: Ja, vi hade den till 66 och den första if:en hade vi från 67 till 72.

EH: Använde ni den enbart till tävlingar eller också nöjessegling?

S: Nej den använde vi till...min pappa och mamma var ute och seglade på Marstrand med den där och vi var ute och badade osv så den använde vi.

EH: Och du och din bror.

S: Ja vi lånade den ibland också. Sen köpte pappa en ny då 1972 som hade nummer 1000 och så köpte vi en till 1976 som hade 3000 i seglet.

EBT: Så ni har haft tre if-båtar?

S: Ja tre stycken har vi haft.

EBT: Men då beställde han de numren?

S: Jaja, när det började närma sig 1000 då så ringde han till Marieholm och sa att nu får ni spara det där numret till mig, och likadant med 3000.

EBT: Men under hur lång tid byggdes if:en i Marieholm alltså?

S: Det var nån gång på 80-talet som det tog slut. Jag kommer inte riktigt ihåg vilket år, 86-87 kanske?

EBT: Det var så pass i alla fall?

S: Ja, eller 85 jag minns inte det riktigt om jag ska vara ärlig. Det kan ha varit 84 också, det var nån gång på 80-talet i alla fall. Det gick ju ner såhär då va, produktionen gick ju ner. Till slut så var den ju nästan ingenting. Då hade de nästan bara ersättningsdelar och kompletteringar och sånt där. Men det var några anställda där på Marieholm som satte igång i Strömstad, nåt som de kallade Marieholm marina. De gjorde reoveringar av gamla if-båtar under några år på 80-talet också. Det var en kille som hade jobbat där som hette Göran Hellmer som ansvarade för det där.

EBT: Det har jag läst att man gör med Maxi 77:or också.

S: Just det, det tror jag också han gör.

EBT: Jaha, det kanske är samma kille?

S: Det kanske är samma kille ja.

EBT: Jag kommer ihåg i början på 80-talet då kom ju, då försökte man rycka upp... de hade den här if racing. Massor med stripes och hottad sådär så den skulle se lite tuff ut.

S: Jag tror det var runt 1980 nånstans. Alldeles i början av 80-talet. Det var Olof Björland som var inkopplad på det där. Han fick säga vad han tyckte då. Med beslag och sånt. Han hade vunnit SM några gånger då.

EBT: Nej men den var ju häftig. Jag kommer ihåg den från Älvsjö när den låg där. Röd och blå stripes tror jag det var.

S: Transatlantic, rederiaktiebolaget Transatlantic köpte ju Marieholms bruk nån gång på slutet av 70-talet har jag för mig. De trodde ju att båtbranschen skulle fortsätta så (visar uppåt med händerna), i stället blev det ju så (visar neråt). De förlorade allt kan man säga.

EH: Det blev förlust.

EBT: Men vad hände med Marieholms bruk efter båtarna, la det ner sen?

S: Byggnaderna står ju kvar.

EBT: Men det vart ingen tillverkningsindustri där längre?

S: Nej utan det är nån, jag vet inte vad det kan vara för nåt idag, de hyr nog ut lokaler där tror jag, till den som har lust att flytta in. Mindre verksamheter. Och jag vet att jag var ju där nån gång, sista gången tror jag. Det var nog runt 1980.

EBT: Finns det nån som har, du vet, det finns ju alltid såna där galningar som ska segla jorden runt. Är det nån som har gjort det med en if, vet du det?

S: Inte jorden runt tror jag men det finns några stycken som har krossat Atlanten med dem, det tror jag det är.

EBT: Det är ju tufft för så stora är de ju inte. Men då när de var som mest populära räknades de ju som stora båtar.

EH: Jag pratade med folk just där på SM som hade varit med ett tag och seglat if. De berättade om det då att det väckte uppseende på Västkusten då när den var ny att "oj herregud vilken stor båt, vad ska man ha så stor båt för" och sådär. Känner du igen det?

S: Jae, kanske det var nån som sa det också men framför allt så var det ju Folkbåt i plast va, det var ju det som var det stora fokuset. Den kom ju precis i rätt tid därför att det var ju bara träbåtar egentligen som kappseglade innan. Den nordiska folkbåten, de var ju i trä allihop, det blev ju inte, de gjordes ju inte i plast förrän i mitten på 70-talet, nordiska folkbåten alltså. Och innan dess var det ju träbåtar och det var ju många av de här gamla folkbåtsseglarna som sålde sin träbåt och köpte en if-båt i stället.

EH: Det var det?

S: Och många namnkunniga kappseglare tyckte att det här var ju en spännande klass, här kan vi liksom, köpt en båt och så, det var ju många av mina gamla seglarkompisar som var med och kappseglade if-båt på 70-talet.

EBT: Ja och det är väl fortfarande, nu vet ju inte jag men av de lite äldre klasserna så är det väl if som samlar mest båtar?

S: Jag tror det var över 30 nu på SM i år.

EBT: Ja, jag hörde också att det var ganska många och så många samlar väl inte Expresserna?

S: Nej inte nu längre, det var i början då när det var 80 båtar och det var enormt mycket båtar.

EBT: Ja men sen försvann de lika fort som de kom.

S: Nej det stämmer, det var ju, vi hade ju den där båten, den första if-båten då som både cruisingbåt och kappseglingsbåt och likadant med den blå nummer 1000 som vi byggde sen då. Det var ju en familjebåt också va och det var det som var tanken med den. Och jag lånade ju den tillsammans med min nuvarande fru då, vi var ute och seglade med den där båten när vi träffades på 70-talet och... runt i Bohuslän.

EBT: Din mamma, var hon med och kappseglade nån gång?

S: När vi var riktigt små och pappa skulle ställa upp i nån sån där kvällskappsegling eller liknande sånt där lite regatta i Långedrag då var hon med några gånger. Men hon var inte så...hon fick ju hålla i oss för vi var ju med också ju, vi var ju sådär höga då (visar med händerna). Men pappa skotade väl focken själv misstänker jag. Nej så att det var en enorm period egentligen i svensk segling då, speciellt på 70-talet med alla kölbåtarna som fanns som kappseglades överallt. Inte bara if-båtar utan det var ju alla möjliga andra sorter. Det kryllade ju av olika klasser på den tiden. Så det var ju massor

av seglare som, kappsegling var ju liksom en jättegrej på den tiden. Nu är det ju bara en liten elit kvar kan man ju säga.

EBT: Ja, och såna här onsdagsseglingar och tisdagsseglingar. Varenda liten klubb hade ju det. Det var himla skojigt faktiskt.

S: Jag var ju segelmakare mellan 1975 och 1985. Vi drev ju ett segelmakeri min bror och jag i Göteborg. Vi drev det ihop ja. Vi hade ett franchiseavtal med Gransegel här i Stockholm då. Så att vi tog ju med oss det vi hade lärt oss då, eller jag var ju här och lärde mig i Stockholm, jag bodde här ett år. Tog med kunskaperna och sen satte vi upp ett segelmakeri i Göteborg. Från 76 då och där jobbade jag i 10 år fram till 85. Sen flyttade jag hit och gjorde mig av med min del i företaget och så flyttade jag hit i stället. Och då kommer jag ihåg att vi gjorde ju...när jag jobbade här i Stockholm, i Vällingby på det segelmakeriet som Gransegel hade, 75-76. Då gjorde vi 120 – 130 if-genuer, på den vintern. Bland alla andra segel alltså. Och gjorde säkert en 30-40 storsegel och lika mycket spinnakrar. Genuer var det som gick mest för det skulle va en hårdvindsgenua och en lättvindsgenua på den tiden, så att det var ju två genua man skulle ha.

EBT: När vi tittade på if:en häromdan så sa du att ni hade rulle på den. Det måste ni väl ha varit ganska ensamma om?

S: I början var vi det givetvis...

EBT: Det fanns ju rulle vid sekelskiftet 1900 men sen försvann det ju liksom och så kom det tillbaka.

S: Jojo, du ser här på den här bilden jag tog med här. Den där bilden är tagen 1968 och här ser man ju däcksfärgerna stämmer ju bra.

EBT: Det här var ju fina bilder.

S: Ja det är de som jag tog i tisdags. Men här ser du rullflock och i börja så hade vi rullen sittande ovanpå däck. Jag vet inte om man ser det där? Jag har inte glasögon med mig så jag ser inte det men sen ritade pappa en rulle som vi monterade under däck så att det var bara en liten klyka som stack upp som man satte focken i. Och det var ju snitsigt och den sålde han en hel del exemplar av till dem som kappseglade. Så det var ju många som så småningom hade rullflock.

E: Rullflock är ju jättebra. Det är ju intressant, för det har jag inte...Alltså det hade väl inga andra båtar på 60 och 70-talet?

S: Drakarna hade ju alltid rullflock.

EBT: Jag kommer ihåg, jag seglade Mälarbåt under 80-talet, runt 90 och då kom rullarna på Mälars 30:an så det var ju sent i jämförelse.

S: Men de rullar som finns idag de är ju mycket bättre än, Harken till exempel gör ju väldigt fina såna där rullflocksbeslag, dyra som satan är de.

Men vi...jag seglade ju Flying Duchman också lite grann med en kompis och där var det rulle på de jollarna, 505 och såna, där fanns det ju rulle. Det var rullflock på alla dem.

EBT: Det där är ju intressant att det, varför blir det så sent i vissa klasser?

S: Men det insåg man ju ganska snabbt att en rullflock var ju väldigt snitsigt på den båten därför man fick ju bort hela genuan. Så när man skulle lägga till inne i en hamn då så då rullade man in genuan och så kryssade man in för storseglet och så la man till.

EBT: Jag tror att det är den där masten som vi har, det tror jag.

S: Jag har för mig att vi bytte. På den första masten som vi hade 1967 där var det travare i storseglet.

EBT: Men du tror att ni bytte?

S: Jag tror att vi bytte året efter.

EBT: Och då var det inte travare, då var det likränna? Det ska jag kolla.

S: Och de gjorde ju några olika modeller. Proctor mast var det ju från England som levererade masterna till dem. Och de gjorde några olika modeller. De gjorde först den där som vi hade första året men den spolade vi ganska snabbt då, nästa år så kom det ju en mycket klenare mast som man kunde böja och trimma storseglet och sådär. Fast den var något för klen den där. Den gick ju av lite grann här och där va. Så då gjorde de en som var något tjockare till slut, som de hade då resten av, till alla andra båtar, från typ 70, 71 nånting.

EBT: Du är inte sugen på if-båt nu?

S: Nej, det kan jag inte säga att jag är. Man noterar ju när man ser nån så tittar man ju litegrann för att se om man känner igen seglenumret. Men, jag har ju seglat jävligt mycket if-båt alltså.

EBT: Jag förstår det. När man ser om det blåser hårt, de som seglar i farleden, det är ju de mindre båtarna och det är bland annat if. De andra går för motor. Men det är ju därför att if-en oftast har utombordare. Och då går det inte att hålla på och köra med den utan då måste man segla.

S: Vi hade ju motorn i brunn här under luckorna och den där motorbrunnen såg jag, den fanns kvar där.

EBT: Man ser under var den har varit.

S: Ja just det, precis. Jag tror att den är igenplastad på den båten?

EBT: Ja det är den. Men det där verkar opraktiskt tycker jag alltså det är ju bra för utseendet men att dra igång en utombordare som sitter så...det känns som att det skulle vara besvärligt.

S: Ja det var lite knöligt, det var ju det och därför var det ju många som beställde sina båtar utan den där brunnen till slut och så satte de motorn på häcken. Och det är klart att det blev ju så, det blev ju så.

EBT: Ja, fast det är ju skönt att slippa en motor som syns.

S: Vi hade en Seagull på den där båten vet jag. Och den där jäkla motorn den gick, den blev varm därnere. Om man stängde igen luckorna för den då blev den för varm så stannade den, (skratt). Den var ju vattenkyld men det hjälpte inte. Den blev för varm ändå.

Du ser att kulören här på däck, nu är det lite blekt det här fotografiet för det är ju kopia på fotografi men den stämmer väldigt bra.

EH: Ja det gör den, det syns ju.

EBT: Den är ju jättesnygg nu.

S: Den är skitsnygg, det är den verkligen. Min fru hon la ut den där bilden på instagram och hon fick hur många likes som helst och tårtan la hon ut också. Den fick lika mycket likes den med.

EH: Nu är den bevarad ja. Hur känns det med det?

S: Det känns bra.

EBT: Vi är så himla nöjda med den här, vi pratade om det nu på förmiddagen, vi är så glada över att vi har ettan, att vi har gjort en så bra dokumentation av alltihopa. Vi har gjort intervjuer med både med båtägare, med dig...

EH: Samlat in foton.

EBT: Samlat in fotografier och fått kontakt med if-förbundet, vi har ställt ut på mässan.

EH: Vi har fått kontakt med Gäddviken där de gör en satsning.

EBT Ja, just det, de har ju ganska mycket if-båtar där.

EH: De hade ju planer på att hyra ut en för utlån, Pryda Marie.

S: Det var väl den som stod där på mässan, inne i hallen?

EBT; EH: Ja, jo. Den ska de väl hyra ut eller låna ut för kappsegling.

EH: De gör det. Så att det är inte alltid man har tid att göra så här pass mycket.

EBT: Men jag tycker att, därför att if:en är, den är...liksom...senare delen av 1900-talets mesta båt, så är det bara.

S: Ja, det kan man väl säga.

EBT: Och den är representativ för all segling, både kappsegling och familjesegling. Nån mer lyckad båt finns ju inte!

S: Med facit i hand så hade man kunnat bygga den bättre från början. Den hade kunnat vara bättre byggd. Det kan man ju säga, det hade ju allting kunnat vara i och för sig. Det går ju alltid att förbättra allting men den var lite för klen där vid masten. Det blir lätt bucklor i bordläggningen om man drar för hårt i vanten och sådär. Det skulle vart lite mer förstärkningar där. Från början alltså.

EBT: Jo men det har vi pratat om, Niclas och jag när han har hållit på, att det är lite tunt.

S: Men annars så, det var ju aldrig någonting som gick sönder så utan det höll ju. Det tøjde sig lite grann men det höll ju. Inga haverier egentligen.

EBT: Det enda som några har nämnt, som är klent, det är rorkulten. Att när det blåser hårt, på halvwind såhär och då går den av.

S: Det var en kille som jag kände, han bröt av rorkulten i en rundning men då skruvade han loss den där skruven därbak. Den gick av en sån här bit från beslaget (visar). Och då körde han in den där igen så han kunde fullfölja regattan. Vi gjorde en specialrorkult till vår båt som var betydligt bredare alltså. Den var såhär bred därbak, den var inte högre men den var bredare, platt och bred var den.

EBT: Jag kan tänka mig...Jag har aldrig seglat if faktiskt. Jajo, jag har seglat 1:an från Gäddis och över hit, en liten, liten bit på Värtan och sen tillbaka. Men den är ganska lovgirig va? När det blåser lite så...

S: Nej, det är den inte egentligen. Om man plattar till seglen på den så är den ganska neutral. När man kappseglade i hårdvind med den så var det ju viktigt att den var neutral på rodret. Så man fick ju trimma den så. Man skotade ju hårt som satan i storseglet och kickade hårt också så att storen var väldigt platt och sen drog i häckstaget va tills man fick den neutralstyrd. Sen bara löpte den av sig själv. Så det gällde att ha den...var den lovgirig gick den långsammare alltså.

EBT: Ja då bromsar ju rodret hela tiden.

S: Ja, då fick man ju sitta och styra emot hela tiden så det var inget bra. Den ska vara neutral på rodret. Det kunde man få den ganska lätt alltså. I hårdvind, det är ju då det är aktuellt.

EH: Är det nåt mer du har tänkt berätta här om IF-båten, som du har funderat på, nåt du vill säga?

S: Nej, jag kan säga att vi hade djävligt kul i den här klassen under flera år alltså. Det var ju väldigt rolig kappsegling, det var ju mycket folk och det var ju väldigt mycket social samvaro tack vare det här så man hade väldigt trevligt.

EH: Och det märkte ju jag, jag måste få flika in bara, när jag var i Ljungskile, det verkar ju vara så fortfarande i det där förbundet.

S: Men det var Folkbåtsförbundet, det va?

EH: Nej, IF-båt.

S: IF i Ljungskile ja. Vilket år var det då?

E: 14, tror jag.

S: Nu tänkte jag på Folkbåt för det var 2012, var det SM för Folkbåtar i Ljungskile.

EH: Ja, det har jag i bakhuvudet. Nejmen de verkade känna varandra och tyckte att det var så härligt att träffas och att det var opretentiöst och sådär, poängterade de att det var inte så märkvärdigt, det var inte så glassigt.

S: Jag känner en kille som var ordförande i Västkustens if-flottilj i många år. Han heter Göran Ejderling.

EH: Ja, honom pratade jag med, han var med.

S: Han har seglat if-båt sedan 1969.

EH: Ja, det var helt fantastiskt. Jag har hela hans historia, frun var med och sonen var med och...

S: Pappan var med från början.

EH: Ja, just det han köpte den först, pappan.

S: Men pappan styrde aldrig utan det var alltid Göran som styrde och pappan var gast ombord alltså. Erling hette han kommer jag ihåg.

EH: Och de har varit ute varenda semester i 40 år eller vad det var.

S: Jadå, precis. De har inte samma båt längre. De hade en först. De hade nummer 400 nånting och nu har de nånting på 2400 eller nåt sånt. De har en gul båt vet jag nu.

EH: Ja, det tror jag att jag kommer ihåg.

S: De har haft två båtar. Han är en legend i klassen och vi hade ju faktiskt på ett möte, det finns nånting här i Stockholm som heter "Seglare minns" ute på Tranebergsstugan, brukar det vara och då hade de bjudit in mig och Göran Ejderling och ytterligare en kille som var lite yngre då, som seglade if-båt lite senare då, till en kvällsträff och det var fullsatt alltså. Vi fick sitta och berätta om båten. Jag berättade om båtens tillkomst då va. Sen berättade Göran om hur det var på Västkusten och så

berättade den här tredje killen om hur det var här i Stockholm då, så det var ju kul alltså. Det var fullt med folk där.

EBT: Nejmen, intresset är stort.

EH: Men det här med samvaron du var inne på. Kan du berätta nåt mer om det, förr därefter?

S: Ja, det var ju många kända seglare som köpte IF-båt också va. Vilket gjorde rätt mycket till att den blev populär också. PG Gyllenhammar hade ju if-båt till exempel, nummer 495. Och den köpte han av min pappa. Det gick ju inte att köpa den av en vanlig återförsäljare utan den skulle han ju köpa av konstruktören. Så han kom ju upp och hälsade på min pappa en dag. Och satt där och snackade med honom då och sen resulterade det i att han köpte en båt. Och min pappa såg till att den blev levererad då i Hovås. PG och pappa seglade den då från Hovås till Långedrag. Det var leveransturen då. Han var med ett par år då och kappseglade. Det var han. Han var inte den enda kändisen som var med där, det var ju ånga andra också. Lasse Mollste(?) till exempel var en känd Göteborgare som kappseglade mycket i Starbåt och sånt där. Han seglade if rätt mycket. Olof Björland var ju en annan. Sen var ju segelmakarna alltid med också, gransegel Stefan Winberg och Arvid(?) von Grunevald, kanonsegel Peder Cedersköld och alla de här. Alla segelmakarna var ju med och kappseglade i if-klassen. Det var ju liksom...

EBT: Det var där man skulle visa upp sig.

S: Det var där man skulle sälja segel ja. Så det var ju väldigt populärt.

EH : Ja, nu har vi väl en tio minuter på oss då. Särskilt idag när man ska härifrån. Ja jag tänker på, jag hoppas... Du har berättat där att du kan gå in på det här "Digitalt museum" och titta på bilderna.

S: Där har jag varit och kollat.

EH: Så där kan du ju se det mesta som vi har gjort liksom.

S: Får jag fråga, den där träffen som är här på lördag med modellbyggarna var är det nånstans?

EBT: De brukar väl sitta i stora minneshallen precis rakt fram när man kommer in där.

S: I källaren?

EBT: Nej uppe bakom Amphions kajuta. Precis när du kommer in, rakt in i museet.

EH: Det är vår största stora sal.

S: Den där salen rakt in alltså? Jaha där, det är där de håller till ja.

EH: Det brukar vara helt fullt.

S: Jag fick nåt mejl av Niclas där han undrade om jag skulle komma dit så jag kan komma ner en sväng. Men det stod inget på hemsidan om det där.

EH: Det får vi verkligen hoppas att det gör.

S: Jag hittade ingenting i går i alla fall.

EH: Men den är upplagd så konstigt numera så på första sidan syns inte sånt där. Det är liksom inte det upplägget längre så jag vet det, ibland kan det vara svårt att hitta men jag hoppas det står där.

S: Ja, jag hittade inget igår i varje fall.

EBT: Ska jag slå av?

EH: Tack så mycket!

S: Det var så lite så.